

mende til at lade det bortfalde; men det behøves ikke; om det er rigtig at gaa til Domstolens Afgørelse, er et Spørgsmaal; det maa vel være det mest betryggende for den, som det her skal gaa ud over.

Saa mener det ærede Medlem, at der er Brud paa Princippet, idet Statens Myndigheder kunne faa hemmeliggjort Patentet, om jeg saa maa sige — ja det ærede Medlem rettede det nu selv — at det i Almindelighed ikke er Statsmyndighederne, det er Krigsbestyrelsen — saat med korte Ord — det kan det ærede Medlem ikke ret lide. Det er moderne navnlig fra en vis Side, at naar man taler om noget fra Krigsbestyrelsen, er det mindre velkommen, men det ærede Medlem maa jo dog vide, at det er i Statens Interesse, at de, som forestaa Forsvaret, blive i Stand til nogenlunde let at sikre sig saadanne Opfindelser. Det ærede Medlem maa jo vide, at Staten kan faa fat i saadanne Patenter og gennem Takstation om ikke paa anden Maade kan faa sig tilkendt Patentet. Det betyder her, at Krigsbestyrelsen eller Marinebestyrelsen — hvem det nu kan være — udtager Patent paa Genstanden og forhindrer andre i at faa fat derpaa. Nu mener det ærede Medlem, at dette kan misbruges til at styrte andre i Ulykke og paadrage dem Straf; det ligger imidlertid ikke i Paragrafen, men kun at forhindre, at andre faa Patentet, og det kan bedst gøres paa den mest aktive Maade, ved at udtage Patentet selv. Der er her, som alle vegne, praktiske Hensyn at tage, og det ærede Medlem maa jo let kunne tænke sig, at naar en Fremgangsmaade anvendes paa Marinens eller Hærens Laboratorier eller Værksteder, er der mange, som have Udgang til at se en saadan Fremgangsmaade anvendt. Derfor er der Grund for Staten til at sikre sig imod, at ikke en af de Folk, som arbejde der, gaa hen og udtage Patent paa en saadan Opfindelse, og det sikrer man sig bedst mod ved selv at udtage Patentet. Der kan ogsaa være Spørgsmaal om en saadan Opfindelse, hvor det ikke gaar an at forelægge den for Offentligheden, det er jo en klar Sag, saa jeg tror derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at ordne Forholdet paa denne Maade.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Zuszing) mente, at det kunde i visse Undtagelsestilfælde være rigtig, hvis jeg forstod ham ret, at man tilstod Indførelse af patenterede Sager fra Udlandet, selv om Vedkommende ikke var i Stand til ogsaa at tilvirke dem her, og Grunden dertil skulde være den, at det var økonomisk umuligt at faa Tilvirkningen i Gang her i Landet. Seg skønner

ikke rettere, end at det er et Undtagelsestilfælde, som ikke har været forudsat her i Lovforslaget, men det er jo noget, hvorom man kan tales nærmere ved. Jeg antager, at det var den ærede Taler's Mening, at Vedkommende har udtaget Patentet baade her i Landet og ogsaa i Udlandet, men at Forholdet stiller sig saaledes, at han sætter sit Patent i Kraft, tilvirker sin Maskine, benytter sin Fremgangsmaade i Udlandet; han kan saa ikke benytte den baade her og i Udlandet, saa at han i saa Tilfælde skulde være vedblivende beskyttet her, naar han blot tilvirkede vedkommende Frembringelse i Udlandet. Det er et specielt Spørgsmaal, som jeg ikke skal udtale mig nærmere om her, men som der kan være Spørgsmaal om at tage under Overvejelse senere. — Endelig nævnte det ærede Medlem, at Patentmærker burde indføres saaledes, at enhver patenteret Genstand bærer Patentmærke. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som vistnok fortjener nærmere Overvejelse. Det forekommer mig at kunne medføre ikke faa Vanskeligheder, og blandt andet maa man huske paa, at Patenter kun meddeles paa Tid, men som sagt, det er et rent praktisk Spørgsmaal, som det ærede Medlem her nævnte, og som der kan være Tale om nærmere at overveje, og det vil man jo vistnok fra alle Sider være villig til.

Okt. Hansen: Det ærede andet Medlem for 9de Kreds (Stilling) forsøgte en nærmere Begrundelse af sit Standpunkt, der falder sammen med Kommissionens Mindretal, men jeg tror, der var nogen Misforstaaelse til Stede. Der var nemlig en Hovedbetragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, som vistnok var forkert; det var den, at det skulde føre til flere Retsstrætter, naar der fandt en saadan Forsøgelse Sted som den, der er foreslaet i Udtæstet. Det er tværtimod klart, at naar man har en kyndig Kommission, der altsaa foreløbig afgør Spørgsmaalet, om Patent skal meddeles eller ej, vil der jo blive langt færre Retsfager, end hvis denne Patentkommission skal lade alt passere og saa henvisse Publikum til at protestere mod Patentet ved Domstolene. Hvis overhovedet denne Patentkommission, som jo skal sammensættes af særlig sagkyndige Mænd, ikke skal gøre andet end at være et Slags Kontor, hvorigennem Patenterne passer, saa at den egentlige Undersøgelse først begynder, naar Sagen kommer for Domstolene derved, at en eller anden protesterer imod Patentet, kan jeg ikke indse, hvad man skulde med Patentkommissionen, thi saa kunde man lige